

Predmet: Čeda Budisavljević – Lički Osik

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: 46/10

Glavni pretres: 1.12.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Ivica Grbca

Svedok živi u Gospiću. Optužene ne poznaje lično.

Njegova tetka bila je udata za Manu Rakića, koji je bio pravoslavne veroispovesti. Imali su dosta imanja i živeli su od zemljoradnje u zeseoku *Rakići*, iznad Široke Kule, na 10 kilometara od Gospića. U blizini kuće Rakići su imali bunar, a oko kuće bila je hrastova šuma. Prva kuća do njih bila je udaljena 700-800 metara i tu je živio *Suljo* [Sulejman Irinić]. Bili su u zavadi sa njim pre kritičnog događaja, svađali su se oko zemlje i prijavljivali su to policiji u Gračacu, ali ne zna da li je bilo nekih fizičkih sukoba. Imali su i kuću u Ličkom Osiku, koju su sagradili nekoliko godina pre rata, ali tu nikada nisu živeli.

Saznao je 1991. godine da su Lucija i njena porodica pobijeni. Čuo je da je optuženi Čeda Budisavljević došao sa svojom ekipom i uhapsio Mana, Milovana, Dragana i Radmilu i odveli su ih u Teslingrad, gde su ga ispitivali zašto nisu uzeli oružje. Radmilu su silovali pred ostalim članovima porodice. Držali su ih u nekom pritvoru i kada se to saznalo odveli su ih do jame *Golubnjače* i pobili ih. Nakon što su ih pobili, bacili su ih u jamu. Milovana su bacili živog i pokušao je da izađe iz jame, ali nije uspeo i preminuo je. Luciju su silovali i ubili u jednoj vikendici blizu njihove kuće. Potom su zapalili kuću i na tom mestu su kasnije pronađene kosti. Nije mu poznato šta se desilo sa Lucijinim ostacima, zna da su ih za vreme rata nosili u Korenicu, Gračac, Šibenik i Knin. Nemaju potvrdu o njenoj smrti i pre pola godine porodica je pokrenula pred Osnovnim sudom u Gospiću postupak da se Lucija proglasi za umrlo lice.

Mane, Milovan i Dragan nisu bili vojno angažovani ni na jednoj strani. Niko od Lucijinih srodnika nije bio aktivan u ratu.

Opt. Budisavljević se sa svojom grupom od pet ili šest ljudi izivljavao prvo nad Hrvatima, pa je onda počeo da maltretira srpsko stanovništvo. Ne zna ko je Petar Rendulić.

Ispitivanje veštaka dr Milojka Vlaškog

Predmet njegovog veštačenja bila psihološka i psihijatrijska analiza ličnosti optuženih, analiza njihovog duševnog zdravlja (stanja) u vreme izvršenja krivičnog dela koje im se stavlja na teret i u vreme saslušanja u policiji i tužilaštvu. Veštačenje je obavio uvidom u spis predmeta i dokumentaciju veštaka dr Verice Dedić, te ličnog pregleda optuženih Bogunovića, Malinovića i Grujičića. Optuženi Budisavljević je odbio da razgovara.

O opt. Malinoviću je zaključio da se radi o osobi koja ne boluje od duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti niti težeg društvenog poremećaja. Teška povreda koju je zadobio 11.11.1991. godine mogla je kod Malinovića prouzrokovati amneziju, ali nije izazvala nikakve psihičke deformitete koji bi doveli u ozbiljnu sumnju mogućnost optuženog da upravlja svojim postupcima. Optuženi Bogunović bio je pacijent duševne bolnice i bio je lečen od depresije. Posедуje psihološki poremećaj u vidu posttraumatskog stresnog poremećaja. Tokom boravka u kazneno–popravnom domu uzimao je terapiju za rešavanje problema nespavanja i popravljnje raspoloženja. Njegov otac, tetka i stric bili su duževni bolesnici. Optuženi u vreme izvršenja dela, kao i za vreme vršenja razgovora, nije bolovao od duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti niti težeg društvenog poremećaja. Njegova svest bila je očuvana i mogao je da upravlja svojim postupcima. Njegova uračunljivost u vreme pre izvršenja, za vreme i nakon izvršenja dela bila je smanjena usled slabe i nedovoljno razvijene voljne strane njegove ličnosti, ali u meri koja je neznatna. Optuženi Grujičić je osoba koja ne boluje ni od kakvih duševnih bolesti, privremene duševne poremećenosti niti težeg društvenog poremećaja. U vreme izvršenja dela imao je očuvanu sposobnost upravljanja svojim postupcima, kao i svest o počinjenom delu.

Ispitivanje veštaka dr Verice Dedić

Veštak je specijalista medicinske psihologije. Predmet veštačenja bilo je psihološko testiranje optuženih. Nalaz je dala na osnovu uvida u sudske spise, intervju, te rezultata psihološkog testiranja. Ostaje u potpunosti pri nalazu datom 19.02.2010. godine.

Optuženi Budisavljević odbio je da se na njemu sprovede navedeno testiranje. Naveo je da nema potrebe za time, da je svestan šta je uradio, te da je to priznao. Iz obavljenog razgovora sa opt. Budisavljević zaključila je da se radio o osobi visoke inteligencije i širokog obrazovanja, na čije su ponašanje uticale specifične ratne okolnosti, te da je usled istih prihvatio modele ponašanja koji su se u ratnim vremenima smatrali normalnim, a to nikako nisu bili.

Napomena:

Branilac optuženog Malinovića, advokat Đorđe Dozet, predložio je sudskom veću da odredi obavezno psihološko testiranje optuženog Budisavljevića.

Ostalo je nejasno zbog čega je predsednica sudskog veća sudija Vinka Beraha–Nikićević odbila da isplati svedoku oštećenom Grbcu iznos putnih troškova koji koji je oštećeni predočio, a sa druge strane, prihvatila bez zamerke neosnovano visoke putne troškove veštakinje Dedić.